

Zondagmiddag

Het is zondagmiddag en het regent. Nou ben ik toch al niet zo'n buitenmens, maar als het regent, nee, dank u. De verwarming gaat een paar tandjes hoger en met de hete thee onder handbereik neem ik De Procedure ter hand. Voor wie niet leest: dat is de nieuwe Mulisch. Normaal gesproken van harte aanbevolen, maar vandaag wil het om een of andere reden niet zo lukken. Halverwege het mooie hoofdstuk over de Golem, betrap ik mezelf op voor mij uit staren. En op mijmeren. Over mijn lang niet genoemde broodheer Cees B. Want geef toe, u dacht al waar blijft hij.

Als officieel woordvoerder en persvoorlichter van deze nobele man (neem alleen zijn klassieke heldentronie al) heb ik hem te lang verwaarloosd.

Hoe dat komt? Wat dacht u? Sinds de verkiezingen en de vorming van het tweede kabinet B. lijkt de sfinx van de Bavelseweg zich achter de achttiende hore te hebben teruggetrokken. Je kunt tenslotte niet je hele leven campagnevoeren. Soms heb je rust nodig. Cees begint derhalve weer in de zomer van 2001.

En nu even niet.

Toch is dat jammer. Want als er iemand in onze gemeente in staat moet worden geacht om een Golem te maken, dan is Cees het wel. Voor de niet in de kabbala geschoolden: een golem is een levend wezen, gemaakt uit levenloze stof. Zoals alleen een enkele rabbi die kan maken. Onder de juiste omstandigheden en onder het uitspreken van precies de goede spreuken.

En als er in Gilze-Rijen iemand in spreuken kan spreken, dan is het sprookspreeker Cees wel. Mijn onvolprezen werkgever en eenzaam vorst.

Neem alleen al de orakelende wijze waarop hij den volke toespreekt op informatieavonden, of met zijn collega's debatteert wanneer des maandagsavonds de gemeenteraad vergadert.

Een klein voorbeeldje om u een beeld te geven van sprookspreeker Cees. In het Weekblad van vorige week stelt de plaatselijke Vereniging van Zeer Oudere Jongeren, Gemeentebelang, het bestaan van 30-kilometergebieden aan de orde.

Aan de orde. Meer niet. Moet het wel? Moet het niet? Overal? Nergens? Of alleen in de Statenlaan, het Rubenspark en de Leuvenstraat? Veel vragen, weinig mening. Een soort D66 après la lettre. En iedereen mag erover meepraten.

Ook sprookspreeker Cees. En die heeft zich bij gelegenheid afgevraagd: 'Kunnen die dingen dan wel dertig?'

'Dingen, Cees? Auto's kunnen zelfs stilstaan!'

Waarop Cees laconiek reageerde met:

'O, auto's.' De Zeer Oudere Jongeren aldus verbijsterd achterlatend. En het heeft een kleine tien minuten vol drukkende stilte geduurd, alvorens Ingrid Scheifes zacht het woord nam en vroeg: 'Wat bedoelde hij nou?' Waarna men in de verste hoek plotsklaps een verse golem ontwaarde, die afgrijselijk lachend De Boodschap verliet.